

אותם השנים שנוטלים את השלחן, צריכים לשמר את השלחן, שלא יתערבו ששת הלחמים של הצד הזה ושש של הצד הזה. כיון שהשלחן הזה נקרב לפני אותו גדול ועליון מהם, אז נוטל אחד מצד זה ואחד מצד זה, ומברך עליהם. כל אחד אומר לאוכלוסיו, (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני ה'. הכין ז"ה שנים עשר.

על כל שלחן ושלחן התמנו שלשה שרים, ורוח עליונה עליהם, ואותה הרוח שמחה באותה שמחה, והוא אוריאל. והולך עם כל אוכלוסיו, על כל אותם השלחנות.

ששים ממנים טועמים טעם של כל אחד ואחד, ואומר המוציא, ומברך את הקדוש ברוך הוא. ומי שטועם בתאוה, כף נוסף כח בתשוקה שלמעלה. אותה הרוח השולטת עליהם, (ששים אוכלוסים שבשמשדרים שלחנות באותו לילה, אותה הרוח ששולטת עליהם) שמעלה את האור בשמחה.

ובא ראה, כדגמת אותם המלאכים, שהם שדים יהודים, שאוכלים בדגמתו של בן אדם, כף יש אחרים עליונה למעלה למעלה, והם אוכלים ושותים מאור השכינה שהם נהנים. וזהו שאמרו צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מאור השכינה, וזו האכילה הנדאית.

אות אחת מאירה למעלה למעלה, והיא האות י'. האות הזו מאירה, ומאירה כל האוכלוסים, והיא אינה ידועה, ולא התגלתה. פתח זו מאירות חמש אותיות, ופרושות על כל האוכלוסים, והם אלהיים. מתגלגלת האות א' ושורה על כל מחנה אחד, וכן כלם.

אינון תרין דנטלין פתורא, אצטריכו לנטרא פתורא, דלא יתערבו נהמי שית דהאי סטרא, ושית דהאי סטרא. כיון דהאי פתורא, אתקריב קמי ההוא רב ועילאה מינייהו, כדין נטיל חד מהאי סטרא, וחד מהאי סטרא, וקא מברכא עלייהו. כל חד אמר לאוכלוסיו, (יחזקאל מא כב) זה השולחן אשר לפני ה'. הכין ז"ה תרין עשר.

על כל פתורא ופתורא, אתמנן תלת סרכין, ורוחא עילאה עלייהו, וההוא רוחא חדי ביהוא חדוה, והוא אוריאל. ועם כל אוכלוסין (דף ט ע"א) דיליה אזיל, על כל אינון פתורין.

ושתין ממנן, טעמין טעמא על כל חד וחד, ואומר המוציא, ומברך להקדוש ברוך הוא. ומאן דטעים בתיאובתא, הכי איתוסף חילא בתיאובתא עילאה. ההוא רוחא דקא שלטא עלייהו, (שתין אוכלוסין דקא מסדרן פתורין ביהוא ליליא ההוא רוחא דקא שלטא עלייהו. בנ"א ל"ג) שפלקא נהירו בחדוה.

והא חזי, כדוגמא דאינון מלאכים, דאינון שדין יהודאין, דאכלין בדוגמא דבר נש. כף אית אתרנין עילאה לעילא לעילא, ואינון אכלין ושתין מאור דשכינתא דאינון נהנין. ודא הוא דאמרו, צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהן, ונהנין מאור השכינה. ודא האכילה ונדאית.

חד את נהיר לעילא לעילא, ואיהי את י'. האי את נהיר, ואנהיר כל אוכלוסין, ואיהי לא ידיע, ולא אתגלגליא. תחות האי, אתנהרן חמש אתוון, ופרישן על כלהו אוכלוסין, ואינון אלהיים. אתגלגלא את א', ושרייא על אוכלסא חד. וכן כולם.